

**Cinstiți slujitori ai sfintelor altare,
Cuvioși monahi și monahii,
Drept-slăvitori creștini din cuprinsul
Eparhiei de Soroca și Drochia,**

Hristos a Înviat!

În noaptea aceasta sfântă a Învierii Domnului, întreg Universul tresaltă de bucurie. Cerul nu mai este departe, iar pământul nu mai este singur. Hristos Cel Înviat, Lumina pe care “întunericul nu a cuprins-o” (Ioan 1, 5) pe toate le copleșește.

Învierea Mântuitorului nu este doar mărturia despre un mormânt gol. Femeile mironosițe au auzit cuvântul îngerului: „Nu este aici; căci S-a sculat precum a zis” (Matei 28, 6). Această veste a luminat întunericul lumii și a schimbat istoria ei. Este începutul unei noi ere, în care Dumnezeu ridică întreaga fire omenească la demnitatea ei cea dintâi. De aceea, putem rosti împreună cu Apostolul: „Unde îți este, moarte, biruința? Unde îți este, moarte, boldul tău?” (I Corinteni 15, 55).

Poate că fiecare dintre noi poartă un „mormânt” lăuntric: o îndoială adâncă, o dezamăgire neglăsuțată, o rană care pare că nu se mai vindecă. Dar piatra a fost răsturnată. Nicio rugăciune nu rămâne neascultată. Nicio lacrimă nu rămâne neluată în seamă. Așa cum Domnul a intrat prin ușile încuiate și a spus: „Pace vouă!” (Ioan 20, 19), la fel intră și în inimile noastre închise de teamă și le umple de liniște.

Dumnezeu nu a ales să mântuiască lumea prin constrângere, ci prin jertfă, prin iubire dusă până la capăt. „Eu sunt Învierea și Viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi” (Ioan 11, 25). Acest cuvânt nu reprezintă doar o făgăduință pentru sfârșitul veacurilor, ci o realitate care începe acum, în fiecare suflet care se deschide lui Dumnezeu.

Iubiți frați și surori, mărturisitori ai Învierii,

Să nu lăsăm această noapte să rămână doar un sentiment înalt și o emoție frumoasă. Lumina pe care o primim și o împărțim unii altora, fără să se micșoreze, este chipul iubirii nemărginite a lui Dumnezeu și o chemare pentru noi. Suntem chemați să o primim și trimiși să o împărțim.

Să fim făclii vii în casele noastre, în mijlocul celor apăsăți, în locurile unde disperarea pare mai puternică decât nădejdea. Suntem îndemnați nu doar să spunem că Hristos a Înviat, ci să devenim purtători de Înviere. Oameni ai Învierii.

Aceasta înseamnă să iertăm în loc să blestemăm. Să nădăjduim când totul pare pierdut și să ridicăm pe cel căzut. „Căci precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia” (I Corinteni 15, 22). A trăi Învierea, înseamnă a trăi cu înțelegerea și convingerea că moartea nu mai are ultimul cuvânt, că iubirea este mai puternică decât orice ură.

Lumea nu are nevoie doar de cuvinte despre Înviere, ci de oameni înviați launtric, care păstrează lumina acestei nopți nu doar în candelă, ci în fapte, în blândețe, în răbdare și în dragoste.

Dragi credincioși,

Apostolul Pavel ne îndeamnă: „Căutați cele de sus, unde se află Hristos, șezând de-a dreapta lui Dumnezeu” (Coloseni 3, 1). Aceasta este chemarea Paștilor. Să ne golim inimile de mândrie, de judecată și de nepăsare, pentru ca ele să se umple de bunătate, de iertare și de harul Celui Înviat din morți, Hristos Mântuitorul nostru.

Cu părintească dragoste vă binecuvintez pe toți și mă rog ca puterea Învierii să vă înnoiască sufletele, să vă întărească credința și să așeze în viața voastră pacea, lumina și bucuria cea sfântă!

Adevărat a Înviat Hristos!

Cu arhieresti binecuvântări,

ARHIEPISCOP DE SOROCA ȘI DROCHIA

*Învierea Domnului,
Anul mântuirii 2026,
orașul Soroca*